

community

The New Apostolic Church around the world

02/2019/LV

Apmeklējums Indonēzijā

Ievadraksts:
neaizmirst apsolījumu

Dievkalpojums:
bagāts Kristū

Baznīcas mācība:
Kristus baznīca

New Apostolic Church
International

Neaizmirst apsolījumu

Mīļie ticības brāļi un māsas,

Dievs dāvāja mums vienu apsolījumu: Viņš vēlas mūs svētīt! Mēģināsim pareizi aptvert šo svētību un dalīties ar to. Mēs nedrīkstam aizmirst šo apsolījumu.

Mums jāatpazīst dievišķā svētība: Dievs dod mums to, kas mums ir nepieciešams, lai sasniegtu mūžīgo pestīšanu. Viņš paver iespēju cilvēkiem būt mūžīgā kopībā ar Viņu. Tā ir Viņa svētība: Viņa bagātība un galu galā mūžīgā kopība ar Viņu.

Mums jādalās ar dievišķo svētību: Dievs dod mums, lai mēs dotu tālāk savam tuvākajam. Mēs vēlamies dalīties ar savu tuvāko dievišķajā bagātībā jau šodien, mūsu zemes dzīves laikā, un vēlāk - Dieva valstībā. Mūsu vēlme ir, lai cilvēki nāktu pie Dieva.

No mums ir atkarīgs, vai mēs pasargāsim šo apsolījumu un nodosim to tālāk mūsu bērniem un tuvākajam: „Uzticies Dievam! Viņš tevi svētīs!”

Mīļās māsas, mīļie brāļi! Jūsu rokās ir svētību atpazīt un ar to dalīties. Neapstājieties vēlmē atpazīt šo svētību un par šo svētību runāt ar savu tuvāko!

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Ja mēs paliksim uzticami Kristum, Viņš svētīs mūs un darīs mūs par svētības avotu. Mana vēlme ir, lai mēs Viņa apsolījumu nodotu tālāk nākamajām paaudzēm.

Jūsu

Žans Luka Šneiders

2019. gada 5. janvārī pirmapustulis kopā ar ticības brāļiem un māsām svinēja dievkalpojumu Bernes-Ostermundiges draudzē Šveicē. Viņu pavadīja apriņķa apustulis Jurgs Zbindevs (Šveice), apustuļi Manuels Luiss (Portugāle), Uli Falks (Vācija), kā arī apustuļi un bīskapi no Šveices.

Attēls: Jonas Spengler und Marc Genoux

Bagāts Kristū

1. Korintiešiem 1, 5–7

„ (..) jo jūs esat kļuvuši bagāti visās lietās viscaur vārdos un atziņā.

Tāpēc ka Kristus liecībai ir likti stipri pamati jūsu vidū, tādēļ jums netrūkst nevienas dāvanas, un jūs sagaidāt mūsu Kunga Jēzus Kristus parādīšanos.”

Mīlie brāļi un māsas! Tas ir skaists gada sākums, ka mēs tā varam uzreiz pirmajā gada svētdienā sanākt kopā un, kā jau bērni tikko skaisti nodziedāja, slavēt Kungu. Tā mēs apliecinām savu ticību visvarenajam Dievam. Ir tikami uzsākt gadu ar atziņu un paļāvību: Dievs joprojām ir visvarens. Arī šajā gadā nenotiks nekas tāds, kas varētu stāties pretī Viņa pestīšanas plānam. Viņš rūpēsies, lai pestīšanas plāns tiktu netraucēti pildīts tālāk. Viņš ir mīlestības Dievs, un tas ir Viņa plāns – tevi, mani un vēl daudzus cilvēkus, kuri vēlas, atvest kopībā ar Viņu. Dievs ir neizmērojami bagāts mīlestībā un labestībā. Viņš vēlas visiem cilvēkiem palīdzēt, vedot tos pie Sevis. Viņa godība sniedzas pāri visam, ko vien mēs varētu iedomāties. Un, tā

kā Dievs ir bagāts savā godībā, mīlestībā un labestībā, Viņš grib, lai mums visiem būtu daļa pie Viņa bagātības. Tas ir Viņa mērķis. Viņš ir radījis cilvēkus, lai tie dzīvotu pilnībā kopā ar Viņu. Viņš rūpēsies par to, lai ikvienam cilvēkam būtu iespēja iegūt no Viņa bagātības. Un tikai no paša cilvēka ir atkarīgs, vai viņš to vēlas vai nevēlas.

Mūsu gada devīze ir „Bagāts Kristū!”. Mēs vēlamies Dieva bagātību jeb būt bagāti Dievā. Lai tādi kļūtu, lai iegūtu šo bagātību, mums jāiet pa Dieva nolikto ceļu. Turklāt - nav 200 ceļu, ir tikai viens ceļš, un to sauc Jēzus Kristus. Dieva Dēls nāca uz šo zemi un bija cilvēks. Viņš nolika sevi līdzās cilvēkiem, lai atklātu tiem, kāds patiesībā ir Dievs, kas Viņam ir padomā un cik tuvu Viņš ir cilvēkiem. Caur savu upurnāvi un augšāmcēlšanos Viņš sagatavoja ceļu, pa kuru cilvēki varētu atgriezties Dieva valstībā: ja jūs man sekosiet, jūs varēsiet kļūt bagāti Dievā. Dieva bagātība ir dievišķā labestība un mīlestība. Tikai no mums pašiem ir atkarīgs, vai mēs vēlamies kļūt bagāti.

Mēs vēlamies padomāt par gada devīzi: kā mēs varētu kļūt bagāti Dievā? Kas veido šo bagātību Kristū? Kā mēs varam dalīties ar šo bagātību?

Mana vēlēšanās ir, lai šī tēma vienmēr tiktu iekļauta sprediķī, kaut arī tas nebūtu rakstīts vadlīnijās. Tas ir nepieciešams, lai brāļi un māsas draudzēs varētu šo tēmu pārdomāt. Un Svētais Gars tad pamodinās daudz domu brāļos un māsās – pieaugušajos, jauniešos un bērnos -, palīdzot nostiprināt vēlmi: jā, es gribu kļūt bagāts Kristū!

Kā mēs varam kļūt bagāti Kristū? Pirmais noteikums ir – mums jātic Kristum! Bez ticības nekas nenotiks. Ir tikai viens ceļš pie Dieva – tas ir Jēzus Kristus, un mums tam jātic. Pāvils saka, ka sprediķim par Kristu mūsos ir jātop stipram. Mēs ticam Jēzum Kristum, Viņa tapšanai par cilvēku, upurnāvei un augšāmcēlšanās notikumam. Mēs ticam Viņa apsolījumam: „Es nākšu atkal, lai paņemtu jūs pie sevis.” Mēs ticam Viņa mācībai un evaņģēlijam. Tā ir patiesība un ceļš, lai cilvēks taptu svētīts. Tas ir ceļš, lai nonāktu pie Dieva un būtu tīkams Dievam, un tam mēs ticam! Šī patiesība nav tikai „tas ir pareizi, jo tā ir”. Dieva Dēls kļuva cilvēks, Viņš nomira un augšāmcēlās, es esmu kristietis un es ticu tam. Es ticu, ka Dieva Dēls atnāks kādreiz, es ticu evaņģēlijam un Dieva vārdam. Tikai kails „tas ir pareizi, jo tā ir” nedarīs mūs bagātus. Arī dievkalpojumu apmeklējums, pārliecība - esmu jaunapustulis un eju uz Jaunapustulisko baznīcu - ir nepietiekami, lai kļūtu bagāts. Šim sprediķim par Jēzu Kristu jātop spēcīgam, tas ir, ticībai Jēzum Kristum jāklūst

par spēku mūsos, tai ir jādzīvo mūsos. Šai ticībai jāklūst par dzenuli: jā, mēs vēlamies pie Jēzus Kristus, mēs vēlamies rīkoties pēc Viņa gribas. Mēs vēlamies kļūt kā Viņš, dzīvot Jēzu Kristū. Mēs vēlamies būt sajūsmināti par to, ka Dieva Dēls mūsu dēļ kļuva par cilvēku, ka Viņš pārvarēja nāvi un sātanu, ka Viņš kā pirmais cilvēks augšāmcēlšanās miesā uzbrauca debesīs. Mēs vēlamies būt sajūsmā par Viņa apsolījumu: „Es nākšu atkal, un tad jūs varēsiet būt pie manis.” Mēs vēlamies būt pārliecināti par mācību un evaņģēliju. Šis sprediķis par Jēzu Kristu lai ir spēcīgs mūsos, citādi nevar būt bagāts Dievā. Vienmēr rūpēsimies par to, lai Jēzus Kristus kļūtu par spēku mūsu sirdīs. Neskatoties uz visu, ko mēs dzīvē varam piedzīvot, neskatoties uz to, ko mums piedāvā pasaule, mēs vēlamies neaizmirst: Dievs kļuva par cilvēku. Viņš ir miris par mums, Viņš ir kā pirmais, kas ienāca debesu valstībā, un Viņš nāks pie mums atkal. Tas lai izraisa sajūsmu mūsos, lai tas deg mūsu sirdīs.

Pāvils saka: Dievs kļuva nabags, lai mēs kļūtu bagāti. Viņš kļuva par

nabaga cilvēku, lai mēs taptu bagāti. Kas mums ir jādara, lai kļūtu bagāti Dievā? Jēzus pašā sākumā kalna sprediķī teica: svētīgs tas, kas ir garā nabags, jo tiem pieder debesu valstība. Tas bija Viņa sprediķa pirmais elements. Garīgi nabags nenozīmē, ka mums jābūt muļķiem. Bet kā mēs varam būt garā nabagi? Garā nabags ir tas, kas ir pietiekami pazemīgs, lai būtu paklausīgs. Tad cilvēks vairs nerīkojas pēc savas, bet gan pēc Dieva gribas. Viņam Dieva baušļi ir vislabākais, kas vispār var būt. Viņš savu dzīvi pakārto tiem un ir paklausīgs. Daudziem cilvēkiem šķiet, ka tas ir pārāk daudz prasīts no viņiem. Viņi vēlas paši izšķirties, kad baušļi jāpilda un kad ne, kad tie der un kad tie nav spēkā. Tāds cilvēks nevar būt garā vājš un līdz ar to netiek svētīts no Dieva, un nevar kļūt bagāts Dievā. Pazemīgais, kas ir garā nabags, saka: Dievs zina labāk un es turēšos pie Viņa dotajiem baušļiem neatkarīgi no tā, kas notiek, tas ir mans labākais ceļš. Tāds ir garā nabagais. Mēs vēlamies būt garā nabagi un pazemīgi, lai taptu bagāti Dievā. Kāds cits aspekts: Jēzus nav nācis, lai Viņam kalpotu, Viņš ir nācis, lai mums kalpotu. Viņš kļuva pazemīgs un kalpoja mums. Lai kļūtu bagāts, mums ir jākalpo Dievam un jāstrādā. Jēzus daudzkārt runāja par darbu: ja tu vēlies kļūt bagāts Dievā, tev ir jākalpo, jāstrādā un daudz jāpūlas. Šiem vārdiem ir daudz piemēru jeb līdzību: naudas podi, centneri, strādnieki vīna kalnā. Jēzus bieži runāja par šo tēmu - tu nevari savu pestīšanu nopelnīt, bet tev ir jāstrādā, jāpūlas, citādi tu nekļūsi bagāts. Ja mēs šajā gadā vēlamies kļūt bagāti, mums ir daudz un ar lielu atdevi jāstrādā. Mēs vēlamies kalpot Dievam - katrs savā vietā.

Līdzība par centneru ir ļoti interesanta: meistars deva pirmajam piecus centnerus, otram divus un trešajam vienu. Kāpēc viņš tā izšķirās? Tas ar tiem pieciem centneriem čakli strādāja un atnesa klāt vēl piecus. Tas ar diviem centneriem arī strādāja un atnesa klāt vēl divus. Bet pēdējais to vienu centneru apraka zemē, jo bija slinks, neko nedarīja un beigās arī neko nesauņēma. Tie abi, kuri atgriezās ar desmit un četriem centneriem, sauņēma līdzīgu algu. Ar to Jēzus vēlējās pateikt, ka ne jau rezultāts ir noteicošais, bet gan darbs, ieguldītās pūles.

Ir draudzes, kuras ir ļoti lielas, dzīvīgas, brāļi un māsas šajās draudzēs ir sauņēmuši daudz mācību, vienmēr bijuši par visu informēti un skoloti ticībā, tiem ir liels koris, muzikālais pavadījums. Viņi jau trešajā paaudzē ir jaunapustuļi un daudz ko sauņēmuši. Bet citi ir apzīmogoti tikai aizvakar, pieder pie mazas draudzes ar četriem draudzes locekļiem. Viņiem ir viens priesteris, kam nav teoloģiskās izglītības, - viņš pūlas iedziļināties Rakstos, taču labi nepazīst tos. Mīļais Dievs nesagaida šeit līdzīgu rezultātu kā pirmajam piemēram. Kam Viņš daudz dod, no tā Viņš arī daudz sagaida. Kam Viņš mums nezināmu iemeslu dēļ ir devis maz, no tā Dievs arī negaida daudz. Taču no visiem Viņš gaida, lai tie strādātu intensīvi. Strādāsim centīgi, kalposim Kungam intensīvi - tā ir mūsu prioritāte, mūsu dvēseļu pestīšana, kalpošana Kungam. Tas, kurš ir nabags, bet kalpo ar prieku, var kļūt bagāts Kristū.

Kā mēs vēl varam kļūt bagāti? Ir daudz dažādu iespēju. Piemēram, neviens nevar pats sevi svētīt. Tas nav iespējams, tas ir arī ierakstīts mūsu Katehismā un ir viens no ticības apliecinājumiem. Lai sauņemt svētību, ir vajadzīgi kalpi, kurus Dievs ir sūtījis un pasaucis, lai viņi varētu nodot Dieva svētību. Tie ir ieceltie amatnesēji, kuri vada dievkalpojumus un dāvā svētības. Viens piemērs: atraitei ar diviem dēliem bija lieli parādi. Viņas vīrs bija nomiris, un tāpēc viņa nonāca grūtā situācijā. Tad nāca pravietis Elija un teica: „Es varu tev palīdzēt. Kas tev ir mājās?” Sieva atbildēja, ka viņai ir tikai viena krūka eļļas. Tad pravietis turpināja: „Ej pie saviem kaimiņiem un aizņemies no viņiem visas krūkas, atnes mājās un sāk liet no savas krūkas tajās.” Tā aizgāja pie kaimiņiem, aizņēmas visas krūkas, ko viņai iedeva. Tad viņa sāka liet eļļu no savas krūkas un piepildīja visas atnestās tukšās krūkas, jo eļļa tecēja un tecēja, līdz tika piepildīti visi tukšie trauki - tad eļļa beidza plūst. Tad viņa pārdeva šo eļļu, un tā varēja sevi izglābt no esošā posta. Ja

viņa teiktu - jā, es jau nezinu, vai kaimiņi man tās dos un, ja dos, vai tās būs tīras, vai arī tās neizskatīsies skaistas - tad tā saņemtu daudz mazāk eļļas. Bet viņa izmantoja visus traukus, kuri piederēja kaimiņiem.

Mīļie brāļi un māsas, mēs nevaram vienmēr gaidīt, ka mīļais Dievs sūtīs mums amatnesējus, kuri atbilstu tieši mūsu priekšstatiem. Pieņemsim tos tādus, kādus Dievs mums ir sūtījis. Un, jo vairāk mēs tos uzņemsim, jo vairāk svētības saņemsim. Lai mums ir dziļa ticība, lai mēs esam paklausīgi, un tas ir tas ceļš, lai kļūtu bagāts. Uzņemsim tos brāļus, kurus Dievs pie mums sūta.

Mēs vēlamies mūsu pateicību un mūsu uzticēšanos Dievam pierādīt caur upuri. Tā vienmēr ir viena no Bībeles tēmām - bagāts ir tas, kas ir uzticams upurēšanā. Te netiek runāts par baznīcas finansēm, bet gan par to, ka mēs atnesam

upuri kā zīmi pateicībai un uzticībai Dievam. Tas, kurš ir garā nabags, zina: es neesmu neko pelnījis, visu, kas man ir, esmu saņēmis no žēlastības. Tā ir Dieva žēlastība, par ko es esmu pateicīgs, un mans upuris ir pateicības izpausme.

Garā nabags saka: „Mīļais Dievs, es došu Tev Tavu daļu un zinu: Tu rūpēsies par mani; Tu man dosi to, kas man tik tiešām ir vajadzīgs.” Nesīsim Viņam upuri ar pateicīgām sirdīm. Dievs mums ir solījis: tas, kurš upurē, tiks svētīts, jo Viņš svētī mūsu sirds nostāju,

ne jau naudu. Sirds nostāja, spēja būt garā nabagam - viss nāk no Tevis, un es esmu par to pateicīgs. Tu esi tas, kas rūpējas par mani, un es uzticos Tev.

Tapsim bagāti Kristū! Lai tas notiktu, mums, protams, arī jāatmet viss Dievam netīkamais. Kungs Jēzus saka: tam, kurš grib man sekot, ir jānoliedz sevi. Mums dažkārt ir domas, kuras nav nepareizas vai sliktas, bet tās neatbilst

Kalpošana Kungam ir mūsu dzīves prioritāte.

Jēzum Kristum. Sirds nostāja, varbūt tradīcijas vai kas cits, kas vienkārši neatbilst evaņģēlijam.

Mēs nevēlamies mūžīgi diskutēt par to, kas ir pareizi un kas ne. Mēs vēlamies atteikties no tā, jo tas neatbilst Jēzum Kristum - tā arī mēs varam kļūt bagāti Kristū.

Ko vēl nozīmē būt bagātam Kristū? Varētu vēl šo un to uzskaitīt. Bet viena lieta ir īpaši svarīga, un Pāvils runā par to: tā ir atziņa, kas nozīmē - mēs zinām, ko Dievs vēlas no mums sagaidīt. Pasaulē cilvēki katrā ziņā grib zināt, kas notiks. Kas tiek gatavots? Kas tam ir pamatā? Cilvēki izdod lielu naudu avīzēm, reportāžām un tā tālāk, lai vienmēr būtu informēti. Bet mēs zinām, kas mūs gaida: Dievs darbosies tālāk pie sava plāna piepildīšanas. Un beigās ir mūžīgā kopība ar Dievu jaunajā radījumā. Dievs rūpēsies par to, lai visi cilvēki, kuri to grib, varētu atnākt pie Viņa. Tuvā nākotne ir Kunga atnākšana. Es zinu, kas mīļajam Dievam ir padomā saistībā ar mani. Es nepārzinu katru ielu vai pagriezieni, bet es pazīstu ceļu un zinu, uz

kuriem virzās mans ceļojums. Tas, kurš patiesi tam tic, ir bagāts. Protams, mēs nepriecājamies ne par to, ka mums būs jāmirst, un arī ne tad, kad kāds cits nomirst. Taču mēs zinām, kurp mēs ejam un ko Dievs vēlas darīt, un tā ir liela bagātība, kuru bieži vien novērtē par zemu. Mēs zinām, ka mīļais Dievs tur visu savās rokās. Tas, kuram ir tāda stipra ticība, kas ir garā nabags, ir bagāts un viņam ir atziņa.

Vēl kāda bagātība, kuru mēs nevaram nopirkt ne par kādu naudu, ir apziņa, ka mēs tiekam milēti. Katrs tiek milēts bez noteikumiem, un var teikt - es zinu, ka Viņš mani mīl, Viņš ir mans Dievs - arī tad, ja es kaut ko izdaru nepareizi. Viņš tik un tā mani mīl. Dievs mīl mani ne jau tāpēc, ka esmu Viņam vajadzīgs. Viņš mani mīl ne jau savtīgos nolūkos vai tāpēc, ka esmu izdarījis kaut labu vai skaistu. Viņš mīl mani tādu, kāds es esmu. Viņš ir mīlestība, un Viņš nevar citādi. Šī sajūta un atziņa, ka es tieku milēts, pieder pie mūsu kristīgās ticības. Tā ir bagātība, kuru mēs dažkārt novērtējam par zemu, jo prieks, ka esmu milēts neatkarīgi no tā, kas notiek, mūsu sirdīs varētu būt vēl lielāks. Mums ir vislabākais starpnieks, kāds var būt, - Jēzus Kristus. Viņš vienmēr no jauna iestājas par mums un dāvā savu žēlastību. Viņš ir vislabākais aizstāvis, un ikviens, kurš tic Jēzum Kristum, var vienmēr atsaukties uz savu aizstāvi. Viņš nāk un vienmēr dāvā grēciniekam piedošanu.

Mēs varam būt priecīgi, ka piederam kādai no mūsu draudzēm. Mēs neesam vieni. Protams, ne jau viss draudzē ir pilnīgs. Viens ir liels, cits ir mazs, viens ir mīļš, otrs ne visai. Vieni ir tādi paši kā mēs, citi pavisam atšķirīgi. Paliksim garā nabagi un ticēsim, ka draudze ir liela bagātība. Mēs varam lūgt viens par otru. Mīļie brāļi un māsas, skatīsimies uz draudzi ar garīgām un svētītām acīm. Tā ir kopība, kur viens lūdz par otru, kura sasniedz vienotību ar Jēzu Kristu, neskatoties uz dažādām atšķirībām. Mēs pat neapzināmies, cik liela ir šī bagātība. Ja tā paskatās uz pasauli - Šveici vai

kādu citu zemi – mēs redzam, kā cilvēki tiecas pievienoties kādai grupai, lai izjustu kopību.

Mēs esam ieauguši savā draudzē. Un tā ir liela bagātība, kuru mēs dažreiz nenovērtējam. Mēs vēlamies mantot lielu bagātību: kopību ar pašu Dievu. Bet jau šodien mēs vēlamies kļūt aizvien bagātāki Jēzū Kristū. Un to mēs varam panākt, ja paliksim garā nabagi, pazemīgi, dievbijīgi, paklausīgi Jēzus kalpošanā un ar tieksmi kļūt svētākiem. Mēs vēlamies dalīties šajā bagātībā ar savu tuvāko. Turklāt daloties mēs neklūsim nabagāki, bet gan tikai bagātāki.

Mums pieder žēlastības bagātība. Jēzus Kristus mūs aizstāv, Viņš piedod mums. Kas tā ir par vienreizēju bagātību, kuru tu vari nodot tālāk, ka tu piedod savam tuvākajam! Cilvēki bieži vien uzskata: ja viņi neatrīsies par nodarījumu, ja viņi neparādīs savu lielumu, viņus uztvers kā zaudētājus. Bet mēs zinām: ja piedod, neklūst nabadzīgāks, bet tieši pretēji - bagātāks. Dalīsimies šajā bagātībā arī ar saviem līdzcilvēkiem. Mēs vēlamies dalīties ar evaņģēliju, iepazīstināt ar to mūsu līdzcilvēkus un teikt tiem: Dievs mīl arī tevi; mēs zinām, par ko runājam, un arī tu esi iekļauts Viņa pestīšanas plānā; Dievs ir mīlestība, Viņš vēlas glābt arī tevi, un visu mēs esam saņēmuši no Dieva. Runāsim par evaņģēliju un nesīsim šo vēsti tālāk.

Mēs esam pateicīgi un upurējam no pateicīgas sirds Dievam. Šad un tad mīļais Dievs mums saka, ka kādam no mūsu līdzcilvēkiem neiet labi. Te arī mēs varam ko ziedot no saviem līdzekļiem un sniegt palīdzību, jo mēs vēlamies

dalīties arī ar pasaulīgo bagātību. Bagāts Kristū nozīmē arī to, ka mēs neesam atkarīgi no naudas. Patiess kristietis ir pazemīgs kristietis, un viņam vienmēr ir iekšējais miers. Šis miers nav atkarīgs no īpašuma lieluma. Drošība, ka Dievs dos man visu, kas man ir nepieciešams, lai ieltu Viņa valstībā, man ir svarīgāka. Tas arī mazina naudas un īpašuma nozīmi, svarīgumu. Mēs neesam mantkārīgi vai skaudīgi, mēs vienkārši esam apmierināti. Iekšējā laime nav atkarīga no īpašuma lieluma, un tāpēc mēs varam ar savu naudu apieties, kā vēlamies, un palīdzēt tur, kur tas ir nepieciešams. Un šajā nozīmē mēs varam vienmēr laboties.

Mīlie brāļi un māsas, tās ir nedaudzas domas, saistītas ar gada devīzi: būt bagātam Kristū. Par to mēs turpināsim domāt, un Svētais Gars dos mums vēl daudz jauku domu. Āmen.

PAMATDOMAS

- Dievs dara bagātus tos, kuri tic Viņam un pierāda pazemību.
- Mēs tiecamies pēc tā, lai būtu bagāti atziņā, mīlestībā, žēlastībā un mierā.
- Mēs dalāmies savā bagātībā ar tuvāko.

I Tuvākā mīlestība skaitļos

4 miljoni eiro 100 projektiem 24 valstīs: tāda ir Jaunapustuliskās baznīcas bilance labdarības darbā 2017. gadā. Par to, kādi notikumi slēpjas aiz šiem skaitļiem, stāsta nesen publicētais pārskats. .

Attēls: NAK-karitatīvu

„Posts daudzās pasaules vietās liek mums nepalikt vienaldzīgiem,” rakstīja pirmapustulis atpūtā Vilhelms Lēbers, domājot par motivāciju sabiedriskajam darbam. „Tuvākā mīlestība var īstenoties dažādā veidā. Un te savu vietu ieņem arī baznīcas palīdzības dienests.”

Kā tiek tērēti līdzekļi

Vācijas jaunapustuliskā organizācija savā 2017. gada ziņojumā min sešus darbības virzienus.

Lielākie līdzekļi - 1,7 miljoni eiro – izdoti pārtikas - cilvēku eksistences pamata - iegādei. Kā piemēru var minēt tomātu mērces piegādi Zambijā, kurā piedalījās seši organizatori, kā arī 1900 zemnieku ģimenes.

780 000 eiro tika izlietoti izglītībai: līdzekļi tika novirzīti skolu celšanai un atjaunošanai, jauniešu amatniecības izglītības veicināšanai, kā arī pieaugušo tālākizglītībai.

Sadaļā „Organizācijas” tika izmantoti nepilni 490 000 eiro. Tika finansēti arī projekti, kas attiecas uz atkritumu savākšanas un pārstrādes sistēmas izbūvi Bandžulā (Gambija).

Katastrofu seku novēršanai baznīcas palīdzības fonds novirzīja 290 000 eiro. Šie līdzekļi kalpoja bada apkarošanai Austrumāfrikā un palīdzības sniegšanai bēgļiem Vācijā, Grieķijā, Jordānijā un Serbijā.

Sadaļā „Veselība” iztērēts vairāk nekā 250 000 eiro, piemēram, programmai „Coming Clean”, kas palīdz atkarībās nonākušajiem Dienvidāfrikā. Programmas īstenotājs ir „Masakhe NPC”, Dienvidāfrikas Jaunapustuliskās baznīcas palīdzības organizācija, kas kopā ar Jaunapustuliskās baznīcas galveno labdarības organizāciju darbojas ne tikai Dienvidāfrikā, bet arī Zambijā („NACRO”) un Kenijā („KUMEA”).

Atsevišķa sadaļa veltīta līdzekļiem, saistītiem ar ūdeni un sanitāro apstākļu uzlabošanu („WASH”). Šim nolūkam izmantoti gandrīz 90 000 eiro. Daļa no tiem nonākusi biocentra iekārtošanai Nairobi, Kenijā, Mukuru graustu rajonos, lai tur ierīkoto centrālās tualetes un dušu notekūdeņus novadītu biogāzes iekārtās. Tādējādi iegūtais metāns darbina gaismas iekārtas, kā arī nodrošina ar gāzi ēdiena sagatavošanas vietas.

Atbalsts ziedojot

Jaunapustuliskā baznīca vislielāko atbalstu sniedz Āfrikai – tie ir gandrīz 90 procenti no visiem izdevumiem. 2,1 miljonu eiro saņēmusi Austrumāfrika. Gandrīz 1,1 miljonu eiro sadala Rietumu, Centrālā un Dienvidāfrika. Āfrikai seko Āzija ar 5,8 procentiem, tad Eiropa ar 3,9 procentiem un Amerika ar 0,4 procentiem.

Šie projekti iepriekšējos desmit gados galvenokārt tiek finansēti no ziedojumiem. Lielu artavu dod individuālie ziedotāji, atbalsts ir arī līdzekļi no mantojumiem un novēlējumiem.

„Mēs esam lepmi un laimīgi par mūsu daudzajiem labvēļiem, atbalstītājiem, kas palīdz veikt baznīcas labdarības darbu,” akcentē viens no atbildīgajiem Jorgs Leske. Gada atskaitēs visi ziedotāji un interesenti tiek regulāri informēti par dažādo palīdzības darbu.

Izmaiņas apustuļu lokā

Pirmapustulis Šneiders 2018. gada otrajā pusgadā iecēla deviņus apustuļus, kā arī pilnvaroja divus jaunus apriņķa apustuļus. Viens apustulis nomira savas aktīvās darbības laikā, septiņi apustuļi un divi apriņķa apustuļi devās pelnītā atpūtā un viens apustulis tika atbrīvots no amata pildīšanas.

2018. gada 31. decembrī pasaulē bija 355 aktīvie apustuļi. Viņus darbā turpina atbalstīt 253 000 citu amatnesēju, kuri darbojas visā pasaulē diakona vai priesteru amatā 59 000 draudžu. Apustulātā aktīvi darbojas 329 apustuļi, 9 apriņķa apustuļa palīgi, 16 apriņķa apustuļi un viens pirmapustulis.

Iecelšana un pilnvarošana

2018. gada 22. jūlija svētdienā Kindu (Kongo Demokrātiskā Republika) uz pirmapustuļa dievkalpojumu, kurā apriņķa evaņģēlists Kalenga Roger Kabengele (1965) saņēma apustuļa amatu, pulcējās vairāk nekā 4000 brāļu un māsu.

Četrus apustuļus Kongo DR Jaunapustuliskajā baznīcā pirmapustulis Šneiders iecēla 29. jūlija svētdienas dievkalpojumā Kinšasā: bīskapus André Mutanga Sukadi (1964), Merlin Wamba Basolo (1960), Kayembe Muteba

(1966) un apriņķa evaņģēlistu Aldin Makoundi Bifiga (1978) Kongo Brazavilas reģionam. Dievkalpojumā piedalījās 9000 dalībnieku, un daudzi tūkstoši skatījās televīzijas translāciju.

Bīskaps Oscar Sibota Kalumiana (1964) 2018. gada 12. augustā saņēma apustuļa amatu Zambijā. Ordināciju veica Starptautiskās baznīcas vadītājs dievkalpojumā, kas notika Dāresalāmā, Tanzānijā.

2018. gada 30. septembrī pirmapustulis Šneiders svinēja dievkalpojumu Brisbenā (Austrālija). Viņš pilnvaroja apriņķa apustuļa palīgu Peter Schulte (1963) par apriņķa apustuļi jaunajam Klusā okeāna apgabalam. Šim apgabalam, neskaitot Austrāliju, Jaunzēlandi, Papua-Jaungvineju un daudzas salas Klusajā okeānā, pieder arī Ķīna, Dienvidkoreja, Honkonga, Japāna un Taizeme.

Filipīnās bīskaps Samuel Handojo Tansatikno (1971) un Indijā apriņķa evaņģēlists Prem Mohan Ray (1970) saņēma apustuļa amatu. Šo ordināciju veica pirmapustulis 2018. gada 18. novembrī Manilā (Filipīnas). Šai pašā dievkalpojumā baznīcas vadītājs pilnvaroja apriņķa apustuļa palīgu Edy Isnugroho (1963) apriņķa apustuļa amatā Dienvidāzijā.

Līdzšinējais bīskaps Ralph Wittich (1960) 2018. gada 23. decembrī saņēma apustuļa amatu. Šo ordināciju veica Starptautiskās baznīcas vadītājs dievkalpojumā, kas notika Vācijā, Veimāras draudzē.

Izvadīšana atpūtā un atbrīvošana no amata

Pēc 21 gadu kalpošanas apustuļa amatā apustulis Benjamins Tšiamala (1953) 2018. gada 21. jūlijā tika pavadīts pelnītā atpūtā. To veica pirmapustulis Šneiders dievkalpojumā, kas notika Kindu draudzē (Kongo DR).

2018. gada 29. jūlijā svētdienas dievkalpojumā Kinšasā (Kongo DR) baznīcas vadītājs atvaļināja apustuļus Kum-Bading Handjamba (1953) un Sadisa Kumala (1953). Viņi daudzus gadus bija atbildīgi par 350 draudzēm šajā apriņķī.

Pirmapustuļa uzdevumā 2018. gada 5. augustā apriņķa apustulis Charles S. Ndandula izvadīja pelnītā atpūtā apustuļi Stanley Munsaka (1953). Apustuļa amatā viņš darbojās 26 gadus.

2018. gada 12. augustā baznīcas galva svinēja dievkalpojumu Dāresalāmā, Tanzānijā. Dievkalpojumā, kurš tika translēts ar televīzijas palīdzību visā valstī, apustulis Francis Charo Kazungu Kingura (1953) no Kenijas tika izvadīts pelnītā atpūtā. Kā apustulis viņš kalpoja 21 gadu.

Sliktā veselības stāvokļa dēļ apustulis Matthew Arendse (1958) bija spiests atstāt savu amatu. Apriņķa apustulis John L. Kriel izvadīja viņu pelnītā atpūtā dievkalpojumā, kas notika 2018. gada 23. septembrī Keiptaunā, Dienvidāfrikā.

2018. gada otrajā pusē, sasniedzot attiecīgo vecumu, atpūtā devās divi apriņķa apustuļi. Pirmo atvaļināšanu veica pirmapustulis Šneiders 2018. gada 30. septembrī Brisbenā, Austrālijā. Pēc 30 gadu darbības (17 gadus no tiem darbojoties kā apriņķa apustulim) apriņķa apustulis H. Andersens (1951) tika izvadīts pelnītā atpūtā.

2018. gada 18. novembrī Starptautiskās baznīcas vadītājs svinēja dievkalpojumu Manilā, Filipīnās. Šajā dievkalpojumā apriņķa apustulis Urs Hebeisen (1952) pēc 36 gadu darbības amatā (10 gadus kā apriņķa apustulim) tika izvadīts pelnītā atpūtā.

2018. gada 19. novembrī pirmapustulis Šneiders atvaļināja apustuļi Songseang Phat (1973). Viņš darbojās Kambodžā kopš 2015. gada.

2018. gada 23. decembra dievkalpojumā Veimārā baznīcas vadītājs izvadīja pelnītā atpūtā apustuļi Rolf Wosnitzka (1953).

Aiziešana mūžībā

59 gadu vecumā pēc sirds apstāšanās nomira apustulis Zuhuke Hungito (1959) no Papua-Jaungvinejas. 2018. gada 19. oktobrī viņš bija ceļā pie ticības brāļiem un māsām Madangas provincē. Izvadīšanas ceremoniju vadīja apriņķa apustulis Peter Schulte, un tā notika 2018. gada 31. oktobrī Lajā. Apustulis Hungito savā amatā kalpoja 30 gadus, no tiem divpadsmit kā bīskaps un septiņus kā apustulis. Viņš atstāja sievu Mēriju un sešus bērnus. „Mūsu īpašā līdzjūtība veltīta viņiem, kā arī pārējiem sērojošiem. Lai mūsu debesu Tēvs sniedz šajā smagajā laikā daudz mierinājuma, spēka un palāvības,” rakstīja pirmapustulis Šneiders savā sēru vēstulē.

JĒZUS DZIEDINA KĀDU SLIMO PIE BETEZDAS DĪĶA

PĒC JĀŅA EV. 5, 1–18

Pie Betezdas dīķa Jeruzalemē ir piecas stabu ailes. Tur gulēja aklie, paralizētie un citi slimnieki. Visi gaidīja, kad sakustēsies ūdens, jo tas, kurš pirmais tanī iekāpa, kļuva vesels.

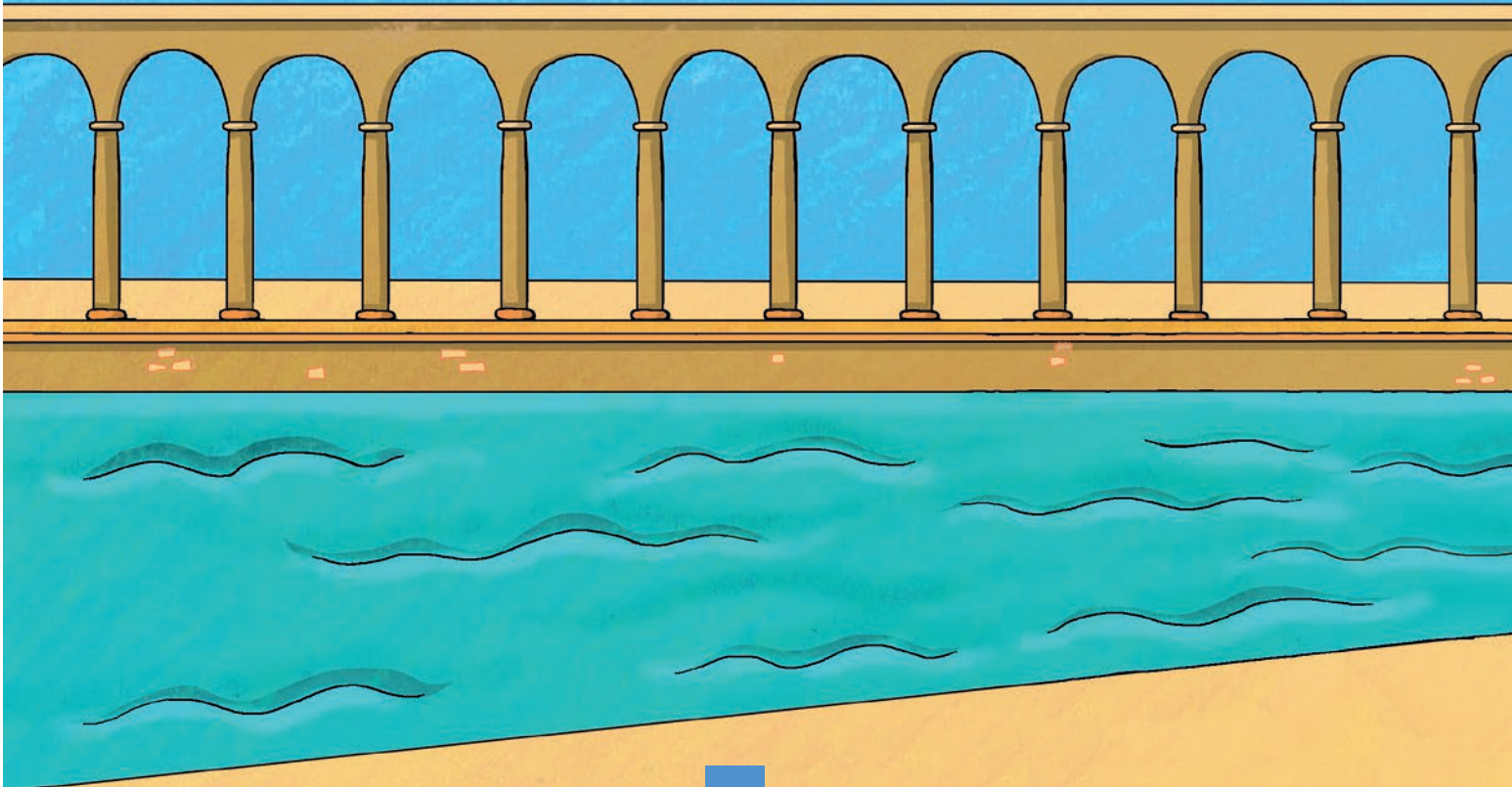
Kāds slimais jau 38 gadus gaidīja savu izdziedināšanos. Kad Jēzus viņu ieraudzīja, Viņš jautāja tam: „Vai tu gribi kļūt vesels?”

Slimais atbildēja: „Kungs, man nav neviena cilvēka, kas mani ienestu dīķī, kad ūdens sāk kustēties. Bet, kamēr es pats nokļūstu līdz dīķim, cits jau aiziet man priekšā.”

Jēzus teica viņam: „Celies, ņem savu gultu un staigā!”

Un tūdaļ tas cilvēks kļuva vesels, paņēma savu gultu un sāka staigāt.

Bet tā diena bija sabats. Ceļā šo vīru uzrunāja citi cilvēki: „Ei,

tu, šodien ir sabats! Sabatā nedrīkst nēsāt gultu.”
Bet viņš tiem atbildēja: „Tas, kurš mani darīja veselu, sacīja: ņem savu gultu un staigā!”
Tad cilvēki jautāja šim vīram, kurš tas bija, bet izdziedinātais nezināja, kurš tas bija.

Tempļī Jēzus vēlreiz satika izdziedināto vīru. Viņš teica: „Redzi, tu esi vesels kļuvis; negrēko vairs.” Tad vīrs saprata, ka tas bija Jēzus, kas viņu izdziedināja. Un viņš stāstīja visiem par to.

PIE MATVEJA TAŠKENTĀ (UZBEKISTĀNA)

Taškenta ir Uzbekistānas galvaspilsēta, šeit dzīvo trīs miljoni iedzīvotāju. Arī es, Matvejs, dzīvoju šeit ar savu ģimeni. Uzbekistāna ir Āzijas valsts. Šī valsts ilgu laiku bija Padomju Savienības sastāvā, bet 1991. gadā ieguva neatkarību.

Mēs dzīvojam baznīcas ēkā. Mans tēvs Aleksandrs ir priesteris mūsu draudzē. Mana māte Tatjana un es labprāt dziedam korī. Mamma rūpējas par mums, kad mēs atnākam no skolas. Mana māsa Sofija iet septītajā klasē, bet es esmu astoņus gadus vecs un nesen pabeidzu otro klasi, un mans jaunākais brālis Arsēnijs ir pabeidzis pirmo klasi.

Mēs dzīvojam Taškentā, taču es piedzimu Samarkandā. Šai pilsētai ir sena vēsture, par ko es vēlos jums mazliet pastāstīt. Samarkanda ir vecākā pilsēta pasaulē, tā tika dibināta 6.-7. gadsimtā pirms Kristus. Toreiz to sauca par Afrosiabu. Šīs apdzīvotās vietas malā pēc Bībeles nostāstiem atrodas pravieša Daniēla, kurš toreiz ar Dieva palīdzību tika izglābts no lauvas bedres, kaps. Par šo apbedījumu vietu mūsdienās rūpējas gan musulmaņi, gan kristieši.

Nacionālais ēdiens Uzbekistānā ir plov. Tas ir garšīgs tādēļ, ka tajā ir gaļa, rīsi, sīpoli un burkāni. Katrai pilsētai ir sava plova recepte. 2017. gada 8. septembrī Taškentā 50 pavāri pagatavoja lielāko plovu pasaulē, kurš svēra 7360 kg un tika iekļauts Ginesa rekordu grāmatā. Pavāriem vajadzēja sešas stundas, lai pagatavotu šo ēdienu, tam izmantoja 1500 kg liellopu gaļas, 400 kg jēra gaļas, 1900 kg rīsu un 2700 kg burkānu. Pēdējos draudzes svētkos mums arī bija plov, kas man ļoti garšoja.

Pagājušajos Ziemassvētkos mēs, bērni, saņēmām dāvanā trīs trusīšus, ar kuriem mēs bieži spēljamies. Tāpat es labprāt pinu figūriņas vai spēlējos ar draugiem.

Attēls: Björn Renz

Amati, dāvanas un kalpošana Kristus baznīcā

Kristus baznīca: kas tā vispār ir? Un kā tā var funkcionēt bez apustuļiem?
Atbildei mums sniedz pirmapustuļa raksts.

Pāvils izmanto līdzību ar ķermeni, lai runātu par baznīcu. Ticīgie ir Kristus miesas locekļi; katram ir dažādas funkcijas. Viņš nesniedz konkrētu definīciju, bet gan stāsta par vairākiem aspektiem:

- Kristus ir šīs miesas galva, proti, draudze (Kolosešiem 1, 18): kā miesa izpilda galvas lēmumus, tā arī baznīca kalpo Kristus;
- miesas locekļi ir ļoti dažādi, proti, tiem nav vienādu uzdevumu (Romiešiem 12, 4), tomēr tie darbojas kopā un kalpo cits citam;
- miesai Dievs ir devis atsevišķas dāvanas un kalpošanas (Efeziešiem 4, 11–13; Romiešiem 12, 6–8; 1. Korintiešiem 12, 4–11);
- baznīcas augšana kā Kristus miesa ir pakļauta Dieva

gribai un rīcībai (Kolosešiem 2, 19).

Kristus baznīcu veido tie ticīgie, kuri caur kristību, ticību un liecību pieder Kristum.

Pāvila laikā kristieši bija kopā ar apustuļiem; toreiz vēl nebija dažādu konfesiju; bet, neskatoties uz to, Pāvils nevarēja zināt, kuri kristieši patiesi pieder Kristus baznīcai: vienīgi pats Dievs var redzēt katra atsevišķa ticīgā patiesīgumu.

Šodien mēs esam konfrontēti ar ļoti daudzveidīgu kristīgo baznīcu. Turklāt Kristus baznīcu nevajag uztvert kā visu baznīcas institūciju, konfesiju kopumu. Tajā ir katoliskie, jaunapustuliskie, protestantiskie, pareizticīgie kristieši,

tomēr tā ir katoliskā, jaunapustuliskā, protestantiskā, pareizticīgā baznīca, nevis visu šo baznīcu kopums.

Amati, dāvanas un kalpošana pirmbaznīcā

Jēzus Kristus savā baznīcā izveidoja apustuļa amatu. Viņš izvēlējās apustuļus, pilnvaroja tos, svētīja un uzticēja tiem sakramentus. Caur apustuļa amatu ticīgajiem ir pieejama pestīšanas pilnība.

Tāpat Dievs savu baznīcu apgādāja ar dāvanām un garīgo kalpošanu. Jaunajā Derībā pieminēti šādi aspekti:

- Romiešiem 12 tiek minēta praviešu runa, mācība, brīdinājumi, draudzes izcelšanās un žēlsirdība;
- 1. Korintiešiem 12, 8–10 ir runa par tādām dāvanām kā gudrība, atziņa, ticība, slimo dziedināšana, brīnumu veikšana, pravietiska runa, garu atšķiršana, runāšana mēlēs un tās izskaidrošana. 28. pantā tiek runāts par apustuļiem, praviešiem, mācītājiem, brīnumdariem, dziedniekiem, palīgiem, draudzes vadītājiem un mēlēs runātājiem;
- Efeziešiem 4 tiek runāts par apustuļiem, praviešiem, evaņģēlistiem, ganiem un mācītājiem.

Visas šīs dāvanas Dievs žēlastībā dāvā tiem, kurus Viņš ir izredzējis kalpošanai savā baznīcā. Pāvils izmanto salīdzinājumu ar ķermeni, lai izskaidrotu, ka ne visi ir saņēmuši šīs dāvanas, taču katrs lai kalpo visiem ar šīm dāvanām. Kā vienas miesas locekļi ticīgie ir pasaukti parādīt pazemību (Romiešiem 12, 3), vienotību (Efeziešiem 4, 3) un solidaritāti (1. Korintiešiem 12, 26).

Saņemdami Jēzus uzdevumu celt baznīcu, apustuļi pirmbaznīcā kā pirmo izveidoja diakona amatu, lai tie atbalstītu apustuļu darbu. Vēlāk viņi strukturēja baznīcu, ieceļot draudzēs priekštāvjus (vecākos vai bīskapus) un pieņemot noteikumus, kā izmantot baznīcā dažādas dāvanas (1. Korintiešiem 14; 1. Pētera 4, 10).

Jāpiebilst: no apustuļu vēstulēm var secināt, ka Kristus baznīca savā vēsturiskajā īstenībā bija nepilnīga, jo to

veidoja nepilnīgi vīri un sievietes.

Dāvanas un kalpošana Kristus baznīcā pēc apustuļu nāves

Pēc apustuļu nāves pirmbaznīcā nākamajos gadsimtos vairs nepastāvēja apustulāts. Tāpēc vairs nebija iespējams:

- iecelt garīgā amatā kalpotājus, tas ir, iecelt tos trīsvienīgā Dieva vārdā, svētīt un pilnvarot;
- dāvat Svētā Gara dāvanu;
- saņemt dāvanu un svētību pilnību, svinot vakarēdienu, kas saistīts ar iesvētītu hostiju saņemšanu no apustuļa vai no pilnvarotajiem amatnesējiem.

Tomēr Dievs turpināja rūpēties par Kristus baznīcu. Tie nedaudzie, kuri ticēja Jēzum Kristum, varēja tikt kristīti ar ūdeni, lai taptu saistīti ar Kristus miesu. Svētais Gars nepārtrauca savu pestīšanas darbu, nodrošinot Kristus baznīcas locekļus ar evaņģēlija sludināšanu, atziņas padziļināšanu un baznīcas kalpošanā nepieciešamajām dāvanām.

Un uzticamie kristieši izmantoja savas dāvanas kalpošanai Kristus baznīcā: tie sludināja evaņģēliju, mācīja un brīdināja ticīgos, pētīja Svētos Rakstus un līdz ar to padziļināja atziņu, vadīja baznīcas draudzes, organizēja palīdzību tiem, kuriem tā bija nepieciešama. Visos laikos Kristus baznīca varēja turpināt attīstību, jo ar ūdeni kristītie savas dāvanas, kuras tie bija saņēmuši no Dieva, izmantoja Kristus miesas stiprināšanai.

Tomēr baznīcas piederīgo nepilnības bija pamats tam, ka kristietībā sākās liela šķelšanās, kas noveda pie daudzu novirzienu izveidošanās.

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Čīrihe, Šveice
 Fīdriha Bišofa izdevniecība, Frankfurter Str. 22, 63263 Neu-Isenburg, Vācija
 Redaktors: Pēteris Johannings

Dažādi locekļi, dažāda kalpošana

Kristus miesai visi locekļi ir vienādi, tas ir, neviens nav svarīgāks par otru. Tiem ir tikai atšķirīgi uzdevumi – tā pirmapustulis saka par Kristus baznīcu un to, kā tas tiek saprasts Jaunapustuliskajā baznīcā.

Kopš no jauna ir pasaukti apustuļi turpināt Jēzus uzdevuma pildīšanu, viņi var atkal kristīt ar Svēto Garu tos, kuri ir kristīti ar ūdeni. Un tāpēc, ka tie var baudīt Jēzus miesu un asinis, viņiem ir pilnīga kopība ar Dieva Dēlu. Tāpat apustuļi var iecelt citus amatnesējus kalpošanai baznīcā, svētīt tos un lūgt par tiem.

Ticība dzīvajiem, klātesošajiem apustuļiem un Svētā Gara dāvana ir žēlastība, kuru Dievs dāvā mums – Viņa izredzētajiem. Dieva izvēle neizriet no cilvēka sapratnes: „Bet Dievs locekļus ir nolīcis miesā ikvienu savā vietā, kā viņš gribēja.” (1. Korint. 12, 18)

Liecināt par Kristu vārdos un darbos

Baznīcu kā Kristus miesu veido vienlaicīgi no ūdens kristītie un no ūdens un gara piedzimušie. Visi šīs miesas locekļi ir aicināti liecināt par savu ticību Jēzum Kristum un pasludināt vārdos un darbos Dieva varenos darbus (1. Pētera 2, 9). Visiem ir jāpalīdz otram mīlestībā un jādara viss, lai saglabātu vienotību garā ar miera saiti (Efeziešiem 4, 2.3).

Kristus miesas locekļi, kuri ir saņēmuši Svētā Gara dāvanu, nav labāki kā citi, un par piemēru tam kalpo mūsu miesa: acs taču nav labāka par kāju. Mēs esam izredzēti veikt īpašu uzdevumu: mums ir jāsludina Kunga drīzā atnākšana, jāliecina par dzīvo apustuļu darbošanos mūsdienās, jādod telpa Svētajam Garam, lai mūsos veidotos dievišķās īpašības un mēs varētu sagatavoties Kristus atnākšanai. Tā kā Dievs savu mīlestību mūsos ir izlējis caur Svēto Garu (Romiešiem 5, 5), Viņš gaida, ka mēs šo mīlestību parādām arī apkārtējiem cilvēkiem.

Piedzimušie no ūdens un gara, kurus Dievs ir pasaucis pildīt garīgos amatus, - apustuļi un caur tiem ieceltie citi

amatnesēji - tiek pilnvaroti caur Jēzu sludināt evaņģēliju, gatavot ticīgos Viņa atnākšanai, dāvat sakramentus un pasludināt grēku piedošanu.

Attīstīt un pielietot dāvanas

Dievs apbruņo Kristus baznīcu ar dažādiem amatiem, kas tai ir nepieciešami. Viņš izredz atsevišķus baznīcas locekļus, kas ir piedzimuši caur ūdeni un garu, un uztic tiem dažādas dāvanas, piemēram, dāvanu evaņģelizēt, mācīt, iemantot atziņu un gudrību vai arī būt par palīgu savam tuvākajam. Visi Kristus miesas locekļi ir aicināti attīstīt saņemtās dāvanas un likt tās lietā atbilstoši Dieva dotās ticības apmēram (Romiešiem 12, 3) pazemībā un lēnprātībā.

Arī ticīgie, kuri pieder Kristus baznīcai, ir nepilnīgi - neatkarīgi no tā, kādas dāvanas tiem ir uzticētas un kādas funkcijas tie pilda Kristus baznīcā. Maldīgi un kļūdas ir redzamās Kristus baznīcas trūkums.

Gatavoties Kristus atnākšanai

Mūsu izpratne par Kristus baznīcu veido arī mūsu attiecības ar citām kristīgajām baznīcām.

Jaunapustuliskās baznīcas mācība balstās Svēto Rakstu izskaidrošanā Svētā Gara gaismā. Tā atklājas Jaunapustuliskās baznīcas Kāthēsmā. Attiecībā uz Kristus baznīcu mēs ticam, ka:

- Dievs pasauc tos, kurus Viņš ir izredzējis, lai tie saņemtu ūdens kristību un varētu pievienoties savai baznīcai (Efeziešiem 4, 1);
- visi, kas kristīti ar ūdeni, kas tic Jēzum Kristum un liecina par Viņu, pieder Kristus baznīcai;

- Dievs uztic Kristus baznīcas locekļiem garīgās dāvanas un gaida, lai viņi ar tām kalpotu Dievam un savai baznīcai;
- visas kristietības vēsturē līdz pat mūsdienām kristieši, kas pildīti ar mīlestību un ticību, ir sevi nodevuši Kristus kalpošanai un ir nesuši savu artavu dievišķās gribas īstenošanā atbilstoši Kristus baznīcas attīstībai un pestīšanas plānam;
- apustuļi un viņu ieceltie amatbrāļi tiek Dieva pasaukti un pilnvaroti, lai varētu gatavot ticīgos Jēzus atnākšanai un saņemtu pestīšanas pilnību;
- ticība apustuļiem un Svētā Gara dāvana ir īpašas dāvanas, Dieva dāvātas tiem Kristus baznīcas locekļiem, kurus Viņš ir izredzējis;
- ticīgie, kuri ir saņēmuši šīs dāvanas, ir Dieva pasaukti, lai izpildītu īpašu uzdevumu Kristus baznīcā;
- kaut arī viņi ir apgādāti ar dažādām dāvanām, tie visi ir aicināti būt savstarpēji solidāri un pārvarēt atšķirības, būvējot kopību Kristus mīlestībā.

Vienotība garā ar miera saitēm

Balstoties šajos principos, mēs vēlamies veidot attiecības ar citām kristīgajām baznīcām.

Mēs esam piepildīti ar dziļu pateicību visiem kristiešiem pagātnē un tagadnē, kuri ir ieguldījuši kalpošanā Kristus baznīcai savas no Dieva saņemtās dāvanas, īpaši spējas evaņģelizēt, mācīt, rast atziņu un piedāvāt žēlsirdību.

Kā Kristus miesas locekļiem jaunapustuliskajiem kristiešiem ir iespēja piedroties visiem kristiešiem, lai izpildītu kopējo uzdevumu - liecināt ticībā par Jēzu Kristu un vārdos un darbos paust Dieva varenos darbus (1. Pētera 2, 9).

Tie tic savai piedzimšanai no ūdens un gara, tāpēc viņu svētais uzdevums ir palīdzēt citiem piedzīvot Kristus mīlestību. Mīlestībā uz savu tuvāko tie sludina tiešo Kunga atnākšanu un liecina par dzīvo apustuļu darbību; turklāt tie respektē tos kristiešus, kuri nedalās ar savu ticību.

Nobeigumā es vēl vēlos dot šādu padomu: mēs vēlamies veidot attiecības ar citiem kristiešiem atbilstoši apustuļa Pāvila vārdiem: „Tad nu važās slēgts sava Kunga dēļ, es jūs mudinu: dzīvojiet tā, kā to prasa jūsu aicinājuma cieņa, visā pazemībā, lēnībā un pacietībā, cits citu panesdami mīlestībā, cenšamies uzturēt gara vienotību ar miera saiti.” (Efeziešiem 4, 1-3)

Attēls: Marcel Felde

Apskats

- 07.04.2019 Amsterdama (Nīderlande)
- 14.04.2019 Bangi (Centrālāfrikas Republika)
- 19.04.2019 Bāzele (Šveice)
- 21.04.2019 Lindava (Vācija)
- 11.05.2019 Keiptauna (Dienvidāfrika)
- 12.05.2019 Keiptauna (Dienvidāfrika)
- 19.05.2019 Gēteborga (Zviedrija)
- 26.05.2019 Brandenbura (Vācija)
- 02.06.2019 Diseldorfā (Vācija)
- 09.06.2019 Goslāra (Vācija)
- 22.06.2019 Santodomingo (Dominikānas Republika)
- 23.06.2019 Leogane (Haiti)
- 30.06.2019 Oberhauzene (Vācija)

New Apostolic Church
International

